

N:o 50.

Af Herr **Lasse Jönsson**: Om ändring af 117 § i Kongl. Skiftesstadgan den 9 November 1866, äfvensom, i sammanhang dermed, af 9 § i Kongl. Förordningen den 17 Maj 1872.

Uti Kongl. Förordningen den 17 Maj 1872 9 §, jemförd med Kongl. Förordningen den 9 November 1866 117 §, stadgas, att numera ej få finnas flere egodelningsrättsledamöter inom tingslaget än förut i häradet, hvilka stadganden redan äro tillämpade i de tingslag, som äro sammanslagna; men att detta är olämpligt framgår *dels* deraf, att vid egodelningsrättens sammanträden dess ledamöter nu stundom måste resa långa vägar, och att derigenom betydliga kostnader drabba dem, som påkallat Rätten, och *dels* deraf, att de ledamöter, som bo kanske flera mil från det ställe, der de skola deltaga i granskning af jords gradering, bestämmande af utflyttningshjälp och ersättning för åbyggnader m. m., svårigen kunna ega den kännedom om värden och andra förhållanden inom orten, som nödvändigt erfordras vid utöfvande af ett så maktpåliggande uppdrag. Då härtill kommer, att den ökade tidspillan, som genom de långväga resorna uppstår för egodelningsrättens ledamöter, lätteligen kan vålla svårigheter att härtill erhålla fullt lämpliga personer, så hemställer jag vördsamt,

att vid ofvanberörde nådiga förordningar måtte göras de ändringar eller tillägg, att, der två eller flera härad redan äro sammanslagna, eller framgent komma att sammansiås, särskilda ledamöter i egodelningsrätten skola utses inom hvarje härad, och ega de valde stå kvar i sex år, dock med rättighet att efter tvänne år från tjensten afgå.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1874.

Lasse Jönsson.